Ἀληθινές ἱστορίες

ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

Παρ' ὅλον ὅτι καὶ ἡ τρίτη ἡμέρα εἶχε παρέλθη, τὸ ἕτερον μου ἡμισυ πού ἀκούει στὸ ὄνομα....'Αγαθὴ δὲν ἐννοοῦσε νὰ μοῦ μιλήση.

Αἰτία ἦταν μιὰ μικροπαραξήγησι καὶ συγκεκριμμένως, γιατὶ πάνω στὸ θυμό μου, εἶπα κάτι παραπάνω γιὰ τὸ σόϊ της. Ὄχι βέβαια γιατὶ δὲν τούς συμπαθοῦσα τούς χριστιανούς, ἀλλὰ ἀδελφέ, πῶς νὰ τὸ κάνουμε,δεν ἦταν δυνατὸν νὰ τούς φιλοξενήσουμε ὅλους μαζί, λόγω χώρου ἀδιαχωρήτου, ἐπειδὴ τούς ἔκανε κέφι νὰ ἔλθουν ὁμαδικῶς στὸ Καρναβάλι μας.

—Βρὲ 'Αγαθή, βρὲ γυναίκα, λογικέψου λοιπὸν τῆς εἶπα, ὅταν λάσαμε τὸ τηλεγράφημα. 'Οκτὼ οἱ Στασινόπουλοι δύο ὁ 'Αργύρης μὲ τὴν Σοφία δέκα, δύο ὁ Λαμπῆς μὲ τὴν Τοῦλα δώδεκα καὶ δύο ἐμεῖς δέκα τέσσερεις. 'Αμ ποῦ λοιπὸν θὰ χωρέσουμε ὅλοι; Ποῦ θὰ τοὺς βολέψουμε ὅλο αὐτὸ τὸ σκυλολόϊ; 'Ε! καὶ ἐκεῖ πού περίμενα μιὰ ἀπάντησι μετριμένη, γυάλισε τὸ δεξὶ μάτι τῆς 'Αγαθῆς μου, γούρλωσε τὸ ἀριστερό της σὰν μπομπόλι καὶ ὅλο θυμό ξεστόμισε:

—Σκυλολόϊ εἶσαι σύ κι' τὸ σόϊ σου ἀπολίτιστε. Δὲν θὰ σοῦ πιράσει ὅμως τράγο ἔ, τράγο!!!

Δὲν ξέρω σὲ τί τὴν εἶχε βλάψει τὸ κακόμοιρο τὸ ζῶο, πού ἴδιαν δὲν εἶχε ἀπὸ Καρναβάλια καὶ ἐπισκέψεις, ὅμως ἐμένα μὲ πείραχε καὶ ἐπειδὴ φιλότιμο, (τὸ μόνο ἐθνικὸ προϊὸν πού μένει ἀκόμη ἀφορολόγητο σὲ τούτη τὴ χώρα) διέθετα μπολικὸ ἔδωσα μιὰ γροθιὰ στὸ τραπέζι καὶ ἔφυγα, κλείνοντας δυνατὰ τὴν πορτα.

'Από κεῖνη τὴ στιγμὴ κόπηκε καὶ ἡ κουβέντα μεταξύ μας. Κάποιος ὅμως ἔπρεπε νὰ ψωνίζη γιὰ νὰ τρῶμε. Καὶ ἡ πονηρὴ 'Αγαθὴ ὡρίκε τρόπο συνεννοήσεως. Ἔγραφε σὲ ἕνα χαρτὶ ὅ,τι ἤθελε καὶ ἐγὼ τὸ ἰσχυρὸ φύλλον ἢ τὰ ἀγόραζα ἢ τῆς ἀπαντοῦσα, ἀλλὰ πάντοτε γραπτῶς.

'Εδῶ πού τὰ λέμε ἤμουνα εὐχαριστημένος γιατὶ ἔτσι ἴσως γλύτωνα ἀπὸ τὴν ἐπέλασι.

Τὴν τετάρτη ὅμως ἡμέρα παραμονὴ τῆς ἐξόδου τοῦ Καρναβάλου καὶ ἐφόδου τῶν δώδεκα συγγενῶν, μοῦ ἔτυχε μιὰ ἐπείγουσα δουλειὰ καὶ θἀπρεπε στὶς ἕξη τὸ πρωὶ νὰ εἶμαι στὸ πόδι. Πῆρα λοιπὸν χαρτὶ καὶ μολύβι καὶ ἔγραψα: «'Αγαθὴ νὰ μὲ σηκώσης στὶς ἕξη, ἀνάγκη ἀπόλυτος», καὶ κοιμήθηκα ἡσυχος, γιατὶ ἡ 'Αγαθὴ μου ὅλα κι' ὅλα, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ πάω γιὰ δουλειὰ ἦταν τυπικὴ καὶ ἀκριβής.

Τὸ πρωὶ μὲ ξύπνησε ἡ φωνὴ τοῦ γανωματῆ. Τἀπαράθυρα ἤσανκλειστὰ φῶς δὲν ἔβλεπα. Δὲν διάστηκα. Χασμουρήθηκα, ἀξιοπρεπῶς, ἀναγκλαδίστηκα δίς καὶ ὕστερα τέντωσα τὸ χέρι μου νὰ πιάσω τὸ ρολόϊ. Ἔπιασα ὅμως ἕνα χαρτὶ πού εἶχε ἀφήσει ἡ 'Αγαθὴ μου στὸ κομοδίνο, καὶ διάβασα:

«'Αφέντη σήκω, ἕξη ἡ ὥρα».

'Ηλεκτροπληξία νὰ πάθαινα δὲν θὰ πεταγόμουνα ἔτσι. 'Αρπάζω τὸ ρολόϊ καὶ τί νὰ δῶ, ἡ ὥρα ἦταν ἑνέα καὶ τέταρτο

Τὸ αἷμα μου ἤρθε στὸ κεφάλι καὶ μπήγω μιὰ φωνή:

—'Αγαθήηηη.

'Η κυρὰ δὲν μοῦ ἀπήντησε ἀμέσως. Τελείωσε πρῶτα τὸ τραγουδάκι της, ἐνιάου, νιάου μιὰ γατοῦλα, μὲ τὴ ρόζ μυτοῦλα» καὶ ἀπαθέστατη ἤρθε καὶ στάθηκε στὴ πόρτα σὲ πόζα Μπριτζίτ, λέγοντας:

—Τί συμβαίνει κύριε κόμη;

—Τί συμβαίνει; 'Άκου ἀπάθεια! Δὲν σοῦ εἶπα νὰ μὲ σηκώσης στὶς ἕξη;

—'Εμένα; Λάθος! Μοῦ τὸ ἔγραψες!

—Ὡραία σοῦ τὸ ἔγραψα: Λοιπόν;

—Ἐ τί λοιπόν; Στὶς ἕξη ἀκριβῶς σοῦ ἀπήντησα, ἂν δὲν ξύπνησες τί νὰ σοῦ κάνω καὶ ξανάρχισε τὸ τρ.χ. γοῦδι της, «γα—τοῦ—λα μου γλυκειάαااااα».

'Αγανάκτησα καὶ ἔτσι ὅπως ἤμουνα δίνω ἕνα πῆδο καὶ τὴ βουτάω ἀπὸ τὸ τσουλοῦφι της, ὅτι δὲ ἤμουνα ἑτοίμος νὰ κάνω τὴ μάπα της νὰ πάρη ὁλη καρναβαλίστικη, ντάν—ντάν, χτυπάει ἡ πόρτα.

Τρόπωσα διαστικὰ στὴ κάμαρη γιὰ νὰ μὴ γίνω ρεζίλι καὶ ἡ 'Αγαθὴ ἄνοιξε τὴν πόρτα.

Εἶχε ἀρχίσει νὰ καταφθάνη τὸ συγγενολόϊ, ἦσαν δὲ τόσο χαρούμενοι καὶ ἐδιάθετοι ὥστε μὲ τίς φωνές τους ἀνεστάτωσαν τὸ σπίτι, ἐμένα δὲ μὲ σήκωσαν ἄρων—ἄρων λέγοντάς με τελμπεχανά.

Ὕστερα μὲ διπλάρωσε μὲ τρόπο ἡ 'Αγαθὴ πού αὐτομάτως λύθηκε ἡ γλῶσσα της.

—'Αντε, μοῦ λέει, μάνι —μάνι νὰ δοῦμε τί θὰ γίνουμε. Μὲ τὴ φαγωμάρα σου ξεχαστήκαμε. Τρέξε γιὰ κουβέρτες καὶ στρώματα.

Θέλοντας καὶ μὴ παράτησα δουλειὲς καὶ ὑποθέσεις καὶ τὸριξα στὸ διακόνι. Μιὰ κουβέρτα ἀπὸ δῶ, ἕνα στρῶμα ἀπὸ κεῖ, μέχρι τὸ θράδυ τὰ εἶχα καταφέρει.

Τὰ παρέδωσα λοιπὸν στὴ γυναῖκα μου, φωνάζοντας δυνατά:

—'Ελπίζω νὰ φθάνουν 'Αγαθὴ. Ἄλλα δὲν ὑπάρχουν γιατὶ ὅπου καὶ νὰ ρώτησα κάποιον περιμένουν αὐτὲς τὶς μέρες. (Καὶ σιγὰ στὸ αὐτί)

—Κάποιον δηλαδὴ καὶ ὄχι δώδεκα.

Ἄν ἔχετε φάει τσιμπιὰ ὕπουλη, θὰ καταλάβετε τὶ αἰσθάνθηκα, ὅταν ἡ 'Αγαθὴ μου ἔβαλε τὸ χεράκι της στὸ μπράτσο μου, τάχα νὰ μὲ εὐχαριστήση.

Εὐτυχῶς συγκρατήθηκα καὶ πέρνοντας μιὰ βαθειὰ ἀναπνοή, καληνύχτησα καὶ ἔφυγα γιὰ τὴ δουλειά μου. Κουτσὰ στραβὰ θα βολευτοῦμε σκεφτόμουνα, ὑπολογίζοντας θεβαίως καὶ τὸν ἑαυτόν μου.

Μὲ τὴν ἴδια αὐτὴ σκέψη ξεκίνησα κατὰ τὶς τρεῖς τὸ πρωὶ νὰ γυρίσω στὸ σπίτι.

Ἔβαλα τὸ κλειδὶ στὴ πόρτα σιγὰ γιὰ νὰ μὴ ξυπνήσω τούς λεβέντες καὶ μπῆκα στὰ νύχια, ψάχνοντας νὰ θρῶ μέρος νὰ πλαγιάσω.

Στὸ πρῶτο δωμάτιο καὶ πάνω στὸ κρεβάτι μας, ὁ Χοντρολάκης μὲ τὴν Τοῦλα ρουχουνίζανε μακαρίως. Ἄρα εἶπα μέσα μου, ξοῦ ἀπὸ ἐκεῖ. Προχώρησα στὸ σαλόνι. Μιὰ στρωματοτάσα ἀπὸ τὴ μία πάντα μέχρι τὴν ἄλλη, ἴσα—ἴσα χάραγε τούς Στασινόπουλους. Ἄρα καὶ ἀπο κεῖ ξοῦ. Στὸ τρίτο δωμάτιο ὁ Ἀργύρης μὲ τὴ Σοφία τὄχανε ρίξει στὴν πάρλα. Φαίνεται τὰ πουλάκια μου κακολαβφτήκανε. Ἔτσι προχώρησα στὸ τέταρτο καὶ τελευταῖο καὶ τί νὰ δῶ: Διπλωμένη ἡ 'Αγαθὴ μου μὲ τὴν κουτσουρεμένη κουβέρτα τοῦ σιδερώματος μάταια ἀγωνιζότανε, χωμένη σὲ μιὰ πολυθρόνα, νὰ ζμῆ λίγη διαπαυση.

Πλησίασα καὶ τὴν σκούντησα:

—'Αγαθή, ἔ 'Αγαθή!

—Τί εἶναι, ἀπήντησε ἀλλοιφισμένη μέσα στὸ μεσοῦπνι της.

—Νὰ ξαπλώσω μωτάμ, κάπου νὰ ξαπλώσω.

Ἄ ναί, ἔλα καὶ ἄσε τὶς γκρίνιες.

—Ποῦ 'Αγαθή;

—'Εδῶ!! καὶ σηκώθηκε.

Εἶπα νὰ βάλω τὶς φωνὲς καὶ νὰ ξεσηκώσω τὸ σόϊ ὁλόκληρο, ἀλλὰ προτίμησα νὰ στρίψω σιγὰ καὶ ἀνοίγοντας τὴν ἐξώπορτα πῆρα τούς δρόμους. Οἱ ἥρωες πεθαίνουν ὀρθοὶ μονολογοῦσα παρηγορητικά, ὅταν τυχαῖα θυμήθηκα τὸ τουριστικὸ περίπτερο.

Εὐτυχῶς μὲ λυπηθήκανε οἱ ἄνθρωποι καὶ μοῦ νοικιάσανε ἕνα κρεβάτι σὲ ἕνα σχολεῖο, ἄλλως θὰ γύριζα ἀκόμη στούς δρόμους.

Δὲν νομίζω ὅμως ὅτι εἶναι λύσις αὐτή, οὔτε καὶ σκέπτομαι νὰ ξεσπιτωθῶ ἄλλη χρονιά, ὁ κόσμος νὰ χαλάση.

Καλὰ εἶναι ἀδελφέ μου τὰ Καρναβάλια, ἀλλὰ ἄς χτίσουν καὶ κανένα ξενοδοχεῖο.

Καιρὸς νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψει σοβαρά.

Κ. Βρ—ς

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡμιανώγειος γωνιαία οἰκία ἐκ 5 δωματίων κλπ. ἐσηθητικῶν χώρων, πλησίον 'Υψηλῶν 'Αλωνίων, Γηροκομείου 18. Πληροφορίαι ἐντὸς καθ' ἑκάστην.

AGUSTA
ΣΚΟΥΤΕΡ-ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ

Κινητήρ ἰσχύος 150 CC μοντέλλο 1960 ἐφοδιασμένο μὲ ὅλα τὰ ἀναφερόμενα ἀνωτέρω καὶ ἐπιπλέον μετανοιωμένο καταναλίσκει 150 χιλ. τὸ γιὰ 10 γιὰ ταξίδι μόνο 100 χιλ. τὸν μῆνα. Ὁριζόντιον φρένον 350 κιλῶν
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΓΙΑ ΤΑΞΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΧΡΗΣΙΝ
Μεγάλαι Εὐκολίαι Πληρωμῆς
ΝΙΚΟΣ ΤΣΑΤΗΡΗΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 34 τηλ. 34-96
ΠΑΤΡΑΙ

Dauphine
ΡΕΝΟ: ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ • ΚΟΜΦΟΤΗΣ • ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
RENAULT
Τὸ νέο μοντέλλο 1960
Ἐφοδιασμένο μὲ τὸ κατασκευαστικὸν εὑρήμα
SUSPENSION "AEROSTABLE"

4 θυρῶν
6 φορολογ. ἵππων
Κατανάλωσις διὰ 300 χιλ.
Τὸ ἀγαπητότερο αὐτοκ. εἰσφορᾶς 15.000
ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
Ἐνδεῖξις Ρ. ΦΕΡΡΑΙΟΥ 34 ΤΗΛ. 34-96 ΠΑΤΡΑΙ
Ν. Τσατήρης

«ΡΕΞ» ΟΔΟΝΤΟΓΛΥΦΙΔΕΣ ΑΠΟΣΤΕΙΡΩΜΕΝΕΣ
ΟΔΟΝΤΟΓΛΥΦΙΔΕΣ ΛΕΥΚΕΣ, ΕΛΑΣΤΙΚΕΣ «ΡΕΞ»
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΑ

Μικρὰ νέα

Δικαίως δυνάμεθα νὰ ὑπερηφανευώμεθα διὰ τὸ ὅτι ἡ πόλις μας εἶναι ἡ καθαρότερη ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος.

—Ἀπεδείθη τοῦτο περιτράνως, ὅταν τὴν Καθαρὰν Δευτέραν τὸ πρωΐ, οὐδὲ ἴχνος ἀπὸ τούς ὄγκους τοῦ κομφετὶ καὶ τῆς σερπατίνας, μαρτυροῦσαν τὸ ὁλονύκτιο ξεφάντωμα τῆς προηγουμένης.

—Νομίζομεν ὅτι τὰ σχόλια περιττεύουν.

—Τὸν θαυμάσιον καιρὸν τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ Φεβρουαρίου, διεδέχθησαν οἱ βροχὲς καὶ κρῦες ἡμέρες τοῦ Μαρτίου.

—Κι' ἂν μὲν ὁ Μάρτης ρίξη δυὸ νερὰ κι' 'Απρίλης ἄλλο ἕνα, χαρᾶς τονε τὸν ἄνθρωπο πόχει στὴν γῆ σπαρμένα».

—Ἂν ὅμως θελήση ἀπὸ τὶς πρῶτες ἡμέρες νὰ δικαιώση τὸ ὄνομά του καὶ νὰ γίνη «γδάρτης» οἱ ζημιὲς πού θὰ προξενήση δὲν θἆναι λίγες.

—Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπιδημία γρίππης ἐπικρατεῖ εἰς ὁλόκληρον τὴν πόλιν, ἀπὸ τούς κατοίκους τῆς ὁποίας στούς τρεῖς ὁ ἕνας ἔχει ἀρπάξει γερὴ πούντα.

—Τὸ ἀντιλαμβάνεται αὐτὸ κανεὶς εὐκόλως ὅταν εἰσέλθη εἰς μίαν αἴθουσαν κινηματογράφου καὶ ἀκούσῃ τὴν συναυλίαν ἀπὸ τὸν ξερόβηχα τῶν θεατῶν.

—Προσοχὴ λοιπὸν διότι ὁ μῆνας αὐτὸς δὲν παίζει.

—Στὴ Βόννη ἀνεκαλύφθη ἕνας πομπὸς ραδιοφώνου, μεγέθους ἑνὸς φουντουκιοῦ, τὸ ὁποῖον ὁ ἀσθενὴς καταπίνει καὶ πού δίνει ὅλες τὶς πληροφορίες τὶς σχετικὲς μὲ τὸ πεπτικὸ σύστημα ὡς τὸ τέλος τῆς διαδρομῆς του.

—Στατιστικὴ μελέτη πού ἔγινε στὴ Νέα 'Υόρκη ἐπάνω σὲ χίλια ἄτομα, ἀποκαλύπτει ὅτι τὰ 60% τῶν ὀδηγῶν αὐτοκινήτων ἔχουν, ὅστερα ἀπὸ μερικὰ χρόνια, τὸ δεξὶ πόδι πιὸ κοντὸ ἀπὸ τὸ ἀριστερό 'Η διαφορὰ ὀφείλεται στὴν κίνηση τοῦ ποδιοῦ ἐπάνω στὸ γκάζι.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ

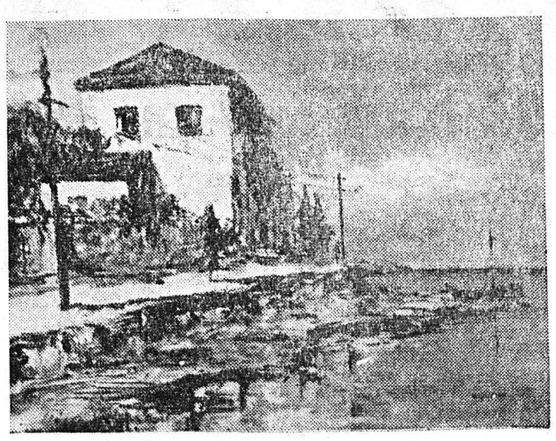

Μία ὡραιοτάτη ἐλαιογραφία μὲ τίτλο «Ἀκρογιάλι στὴν Μεσσηνία» τῆς συμπολίτιδος ζωγράφου δίδος Μάγδας Κουνούσου, ἡ ὁποία, ὡς γνωστόν, θὰ ἐκθέση τὴν νέαν ἐργασίαν της εἰς τὸ «Σέσιλ» τὰ μέσα Μαρτίου.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Η ΦΘΟΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Κύριε Διευθυντά,

Ὅλως τυχαίως εἰς μίαν στάσιν αὐτοκινήτων συγκοινωνίας ἐγενόμην ἀθελήτως ἀκροατὴς συζητήσεως μιᾶς ὁμάδος κοριστῶν, ἂν δὲν ἀπατῶμαι μαθητριῶν Γυμνασίου, ὅταν κατὰ τὴν συζήτησιν ἤκουσα ἕνα κοριτσάκι νὰ λέγη: «Ὁ μπαμπᾶς μου...». Ἠθέλησα (καίτοι δὲν εἶχα θέσιν) νὰ ἐπέμβω μὲ τὴν ἐρώτησίν μου. Τί ἐννοεῖς κόρη μου, τῆς λέγω, «μπαμπᾶς μου»; Τὸ κοριτσάκι μὲ κύτταξε μὲ μία δικαιολογημένη ἀπορία καὶ μοῦ λέγει μάλλον σαρκαστικῶς.

«Καλέ, ὁ μπαμπᾶς μου, λέγω, νά, δηλαδή, ὁ πατέρας μου». Τότε τῆς λέγω, γιατὶ παιδί μου τὸν λέγεις μπαμπὰ τὸν πατέρα σου; Ποῦ τὸ ἐμάθες αὐτό'

Μπά, μοῦ ἀπαντᾶ. Τί λέτε καλέ, βλάχοι εἰμαστε ἢ χωριάταροι. Σὰν νὰ μοῦ ἔλεγε: Βρὲ παληόγερε δὲν ξεύρεις ὅτι εἰς τὴν καθαρεύουσα, ὁ πατέρας ἔγινε μπαμπᾶς καὶ ἡ μάννα μαμάκα;

Ἐρωτῶ ἐν προκειμένῳ κύριε Διευθυντά. Τί χρωστάει ὁ ἑλληνικότατος πατέρας νὰ γίνη μπαμπᾶς; Δὲν νομίζετε ὅτι πρέπει νὰ ἐκλείψη ἡ ξένη αὐτὴ λέξις καὶ νὰ μιλάνε τὰ παιδιά μας ἑλληνικά, πατέρα καὶ μάννα; «Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς» λέγομεν εἰς τὴν προσευχή μας. Δὲν λέγωμεν «μπαμπὰ ἡμῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς».

Ἴσως νὰ θεωρηθῶ ὀπισθοδρομικός, δυστυχῶς ὅμως αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Εἴμεθα Ἕλληνες καὶ πρέπει νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι πρὸς τοῦτο.

ΘΕΟΔ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
Ὀδρυὰ

"ITALIAN - LINE"
ΤΑΧΕΙΑ ΚΑΙ ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ
ΠΑΤΡΩΝ — ΑΜΕΡΙΚΗΣ
ΜΕ ΤΑ ΓΝΩΣΤΑ ΥΠΕΡΠΟΛΥΤΕΛΗ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ
«SATURNIA» Τόνν. 26.500 «VULCANIA» Τόνν. 26.500
ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙΑ ΧΑΛΙΦΑΣ — ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ
«SATURNIA» 23 2—1960
«VULCANIA» 16—3—1960
«SATURNIA» 31—3—1960
Δεχόμεθα ἐπιβάτας θέσεως πολυτελείας, Α', Β', Τουριστικῆς καθὼς καὶ ἐμπορεύματα.
Ἐπίσης καὶ ἐπιβάτας διὰ τούς λιμένας ΒΕΝΕΤΙΑΣ — ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ — ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ — ΠΑΛΕΡΜΟΥ — ΑΙΣΣΑΒΩΝΟΣ.
Πληροφορίαι: ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ «ADRIATICA»
Ι. Γ. ΤΟΠΑΛΗΣ
Ἁγίου Ἀνδρέου 30Α—Τηλέφ. 26-86
ὡς καὶ εἰς ἅπαντα τὰ ἀναγνωρισμένα Γραφεῖα Ταξειδίων καὶ Μεταναστεύσεως.

ΑΤΜΟΠΛΟΐΑ ΚΑΒΟΥΝΙΔΟΥ Α.Ε.
Δ)π «Γλάρος»
Δευτέραν μεσονύκτιον δι' Ἰθάκην, Σάμην, Ἅγιαν Εφημίαν, Φισκάρδο, Βασιλικήν, Μεγανήσι, Νυβρί, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν Παξούς, Κέρκυραν. Ἐπιστροφὴ μέσω ἰδίων ποσεγγίσεων.
Τετάρτην 10.30 νυκτερινὴν διὰ Πειραιά.
Πέμπτην 11 1)2 νυκτερινὴν δι' Ἀστακόν, Κάλαμον, Μύτικα, Ζαβέρδαν, Λευκάδα, Πρέβεζα.
Πρακτορεῖον Ἰω. Ἀθανασοπούλου
Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων 5 Τηλ. 32—35

ΑΤΜΟΠΛΟΐΑ ΑΔΕΛΦΩΝ Σ. ΤΥΠΑΛΔΟΥ
ΑΓΓΕΛΙΚΑ
Τὸ μόνον πλοῖον πού ἐπὶ δεκαετίαν συνεχῶς ΧΕΙΜΩΝΑ — ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ καὶ χωρὶς ποτὲ νὰ καθύστερήση, ἐκτελεῖ τὸ δρομολόγιον ΚΡΗΤΗΣ — ΠΑΤΡΩΝ — ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΥ.
Ἑκάστην Τρίτην μεσονύκτιον ΣΑΜΗΝ — ΙΘΑΚΗΝ — ΚΕΡΚΥΡΑΝ — ΒΡΙΝΔΥΣΙΟΝ.
Ἑκάστην Παρασκευὴν 10.30 μ. μ. διὰ ΠΕΙΡΑΙΑ, ΧΑΝΙΑ, ΡΕΘΥΜΝΟΝ, ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
Πρακτορεῖον ΙΩΑΝΝΟΥ ΙΓΓΛΕΣΗ
Τηλέφ. 21 — 51

ΝΕΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΐΑ
«Δ)Π ΑΙΓΕΥΣ»
ΔΕΥΤΕΡΑΝ 9ην ἑσπερινὴν διὰ Σάμην, Κέρκυραν, Βρινδήσιον.
ΤΕΤΑΡΤΗΝ 11ην νυκτερινὴν διὰ Πειραιά.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 2αν πρωϊνὴν διὰ Ζάκυνθον, Ληξούριον, Ἀργοστόλιον.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 11ην νυκτερινὴν διὰ Πειραιά, Ἡράκλειον, Ρέθυμνον, Χανιά
Δ)Π ΔΑΡΙΑΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8ην ἑσπερινὴν διὰ Σάμην, Ἰθάκην, Κέρκυραν, Βρινδήσιον.
Ναυτικὸν Πρακτορεῖον Γ. Π. ΠΥΛΑΡΙΝΟΥ
Ὄθωνος—Ἀμαλίας 68, τηλ. 42—77

ΑΡΚΑΔΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΐΑ Κ. ΔΙΑΜΑΝΤΗ
Δ)Π «ΑΡΚΑΔΙΑ»
(Τὸ τουριστικὸν πλοῖον μὲ τὶς περισσότερες ἀνέσεις)
ΔΕΥΤΕΡΑΝ μεσονύκτιον διὰ ΖΑΚΥΝΘΟΝ—ΛΗΞΟΥΡΙΟΝ—ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ.
ΤΡΙΤΗΝ Ὀψὲ μεταμεσημβρινὴν διὰ ΠΕΙΡΑΙΑ — ΚΑΛΥΜΝΟΝ — ΚΩ — ΡΟΔΟΝ.
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Ι. ΔΕΝΔΡΙΝΟΥ
Ὄθωνος — Ἀμαλίας 68α — Τηλέφωνον 34 09

Βιβλιοκριτική

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ ΖΑΔΕ: «Ἡ ὥρα τοῦ ἀνθρώπου» (ποιήματα)

Τοῦ κ. Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ὁ κ. Δημοσθένης Ζαδὲς ἀνήκει στούς ξεχωριστούς λογοτέχνας της καινουργίας γενιας, κεινης που δημιουργήθηκε στὰ πρῶτα μεταπολεμικὰ χρόνια. Μεσα του φερει τις ανησυχιες καὶ τὴν αγωνια του συγχρονου ἀνθρώπου καὶ τὸ ἔργο του, οεβαστὸ οὲ ὄγκο καὶ ποιοτητα, προβάλλει μὲ ἀχώσεις στὴ δυσκολη τουτη περιοδο τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς.

Ἱερέας, πεζογράφος καὶ δοκιμιογράφος ὁ κ. Ζαδὲς εἶνε σήμερα ἕνας δοκιμασμένος ἐργάτης τῆς λογοτεχνίας μας. Μὰ πάνου ἀπ' ὅλα καὶ πάντοτε στέκει σὰν ποιητής, ἕνας ποιητὴς τοῦ καιροῦ μας που τον διαποτιζει πέρα γιὰ πέρα ἡ συγχροη πραγματικότητα καὶ τὸν θασανιζουν τὰ προβλήματα τοῦ κόσμου μας. Ἀπὸ τούτη τὴν ἀδιάκοπη μάχη κρατάει ἀνόθευτη τὴν ἀνθρωπιά του καὶ τὶς περσότερες φορες ξανοιγει ἕνα μονοπάτι γιὰ νὰ φτάσει κει που ἡ ἐλπίδα καὶ ἡ ζωὴ δὲν ἔχασαν ποτὲ τ ἠθαθύτερη οὐσία τους. Μαζὶ μὲ τοῦτα εἶνε κι' ὁ στοχαστὴς που θεωρεῖ τὰ γύρω του πράγματα ἀπὸ μιὰ σκοπιὰ κοινωνικῆς σκοπιμότητας.

Μὲ τὶς σκέψεις αὐτὲς διαβάζω τὴν τελευταία ποιητικὴ συλλογὴ τοῦ κ. Ζαδέ «Ἡ ὥρα τοῦ ἀνθρώπου», πού τυπώθηκε ἀπ' τὶς Ἐκδόσεις Μαυρίδη καὶ κυκλοφορεῖ ἀπ' τὸ «Πρακτορεῖο Πνευματικῆς Συνεργασίας» (Λυκαθηττοῦ 2— Ἀθήνα).

Εἶνε ἕνα κείμενο ποὺ τὸ διακρίνει ἡ αἰσθητικὴ πληρότητα κι' ὁ ποιητὴς δοκιμάζει μὲ ἐπιτυχία τὴν ἐμπειρία του καὶ στὴν ἐλεύθερο καὶ στὸν ἔμμετρο στίχο. Δὲν ρητορεύει καὶ δὲν ἀπεραντολογεῖ. Κινεῖται μέσα σ' ἕνα κλίμα ἀπόλυτα ποιητικὸ κι' ἡ ἁρμονία τοῦ ποιητικοῦ του λόγου μαζὶ μὲ τὸ λυρισμὸ καὶ τὴ μουσικότητα δίνουν τὸ μέτρο τῆς ἐκφραστικῆς φροντίδας.

Στὴν ποίηση τοῦ κ. Ζαδέ ἡ ἀνθρώπινη οὐσία εἶνε κεῖνο πού στέκεται πάνω ἀπ' ὅλα. Ὁ ἴδιος ὁ ποιητὴς τυραγνιέται στὴν περιπέτεια τοῦ καιροῦ μας καὶ πορεύεται μαζὶ μὲ τοὺς συνανθρώπους του φωνάντας γιὰ ἕνα κομμάτι γῆς ποτισμένης μὲ τὸν ἱδρῶτα τῆς ἀγάπης. Ἀγγίζει τὰ πράγματα μὲ τὴν εὐαισθησία τοῦ εἰρηνοποιοῦ, δίχως νὰ παύεῖ νὰ εἰρωνεύεται τὴ συμβατικότητα τῶν ἡμερῶν μας. Μέσα του ὅμως ἔχει μείνει ἡ χίμαιρα τῶν παιδικῶν του χρόνων. Τώρα ἀγωνίζεται γιὰ τὸν ἄνθρωπο.

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑ
ΥΨΗΛΩΝ ΑΛΩΝΙΩΝ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ διαμερίσματα τοῦ ἑνός, δύο, τριῶν καὶ τεσσάρων κυρίων δωματίων.
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ:
Ρήγα Φερραίου 27 ἀπὸ 6 μ. μ. — 8 μ. μ.
Τηλέφωνον 33-18

ΤΑ ΚΟΝΤΑ & ΣΤΕΝΑ
ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ διαμερίσματα τοῦ ἑνός, δύο, τριῶν καὶ τεσσάρων κυρίων δωματίων.
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ:
Ρήγα Φερραίου 27 ἀπὸ 6 μ. μ. — 8 μ. μ.
Τηλέφωνον 33-18

ΜΑΚΡΑΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΦΑΡΔΑΙΝΟΥΝ ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΑΛΗΦΘΕΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑ
ΣΤΟ ΔΕΡΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Γεροκωστοπούλου 27

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ
Ἔναρξις νέων τμημάτων ἀρχαρίων καὶ προκεχωρημένων
ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ - ΚΟΡΙΝΘΟΥ 221

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ: Χρυσὲς, φωτεινὲς φωσφόρου, χρωματιστὲς. Διακοσμήσεις σύγχρονες οἰκιῶν καὶ καταστημάτων.
«ΤΑΣΗΣ ΠΟΜΟΝΗΣ»
Μαιζῶνος 63 α

ΠΑΡΚΕ
Α)ΦΟΙ ΜΑΝΟΥ
Ἐργασία ἐπιμελημένη διὰ τελειοτάτου τύπου μηχανήματα. ΤΑ ΠΑΛΑΙΑ ΠΑΤΩΜΑΤΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ.
Πληροφορίαι ξενοδοχ. ΕΛΛΑΣ. Τηλ. 33—52

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ
ΦΟΡΕΜΑΤΑ
Καὶ γενικῶς ὅλα τὰ ἐνδύματα γίνονται ὁλοκάθαρα στὸ Καθαριστήριον ΘΕΟΧΑΡΗ πού διαθέτει ὅλα τὰ νεώτερα μηχανικὰ μέσα.
Καθαριστήριον
ΘΕΟΧΑΡΗ
Κορίνθου 315—ΠΑΤΡΑΙ